

Sygn. akt III KRS 35/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSA Marek Procek (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania M. Z.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 czerwca 2016 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z udziałem M.B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2017 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 oraz w punkcie 2 co do M.Z. i w tym zakresie przekazuje sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: Rada lub KRS) uchwałą z 21 czerwca 2016 r., postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydaturę Pana M.B. - Sędziego Sądu Rejonowego w [...] oraz nie przedstawiać Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydatur Pana M. M. - sędziego Sądu Rejonowego w [...], Pana M. U. - sędziego Sądu Rejonowego w [...] i Pani M.Z. - sędziego Sądu Rejonowego w [...].

W uzasadnieniu uchwały Rada stwierdziła, że zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: zespół członków Rady), po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w postępowaniu konkursowym materiałami i przeprowadzeniu narady, na posiedzeniu 20 czerwca 2016 r. jednogłośnie postanowił zarekomendować KRS, na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., kandydaturę Pana M.B.. W ocenie zespołu członków Rady, za kandydaturą Pana M.B. przemawiało zdobyte doświadczenie zawodowe oraz bardzo dobra ocena kwalifikacji, a także uzyskane poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], jak również doświadczenie w pełnieniu funkcji zastępcy przewodniczącego wydziału.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy KRS postanowiła podzielić stanowisko zespołu członków Rady i przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydaturę Pana M.B..

Pan M.B., urodzony 3 grudnia 1979 r. w [...], ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu [...] w 2003 r. z wynikiem dobrym plus. Od 6 października 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r. był zatrudniony w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w [...] na stanowisku starszego referenta do spraw prawnych. W okresie od 20 kwietnia 2004 r. do 8 sierpnia 2004 r. pracował w spółce prawa handlowego, jako specjalista ds. prawnych, a następnie od 9 sierpnia 2004 r. do 30 listopada 2004 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Wydziale Karnym - Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...]. Począwszy od semestru zimowego 2005/2006 jest zatrudniony,

jako pracownik dydaktyczny w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania w [...] - oddział zamiejscowy w [...]. W latach 2003-2006 odbywał aplikację sądową, zakończoną egzaminem sędziowskim, złożonym przez kandydata we wrześniu 2006 r. z oceną bardzo dobrą. Od 1 października 2006 r. do 31 sierpnia 2007 r. ponownie był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Wydziale Karnym - Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...]. W dniu 1 września 2007 r. został mianowany referendarzem sądowym w Sądzie Rejonowym w [...], gdzie do 31 grudnia 2010 r. wykonywał obowiązki w Wydziale Grodzkim, a następnie od 25 lutego 2010 r. w Wydziale Cywilnym. Z dniem 12 lutego 2010 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...], gdzie do chwili obecnej orzeka w wydziałach karnych. Od 5 września 2011 r. wykonuje funkcję Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w [...]. Od 15 marca 2015 r. do 14 marca 2016 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w [...] (do 30 września 2015 r. w wymiarze 6 sesji miesięcznie, a następnie w wymiarze 4 sesji miesięcznie), gdzie orzekał w wydziałach karnych. Kandydat uczestniczył także w licznych szkoleniach zawodowych.

Pan M.B. uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora ds. karnych. Opiniujący zwrócił uwagę na wysoką stabilność orzecznictwa, pracowitość kandydata i systematyczność w wykonywaniu obowiązków.

W uzasadnieniu uchwały KRS stwierdziła, że „przy podejmowaniu decyzji [...] kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów”. Uzasadniając dokonany wybór, w świetle zastosowanych kryteriów, Rada podniosła, że „Pan M.B. posiada duże i różnorodne doświadczenie zawodowe, które zdobył wykonując przez niemal trzy lata obowiązki referendarza sądowego i od ponad dziesięciu lat obowiązki sędziego na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w [...], a jego wysokie kwalifikacje potwierdza sporządzona przez wizytatora ocena. Dodatkowo legitymuje się doświadczeniem zdobytym w trakcie delegacji do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w [...], podczas której równolegle wykonywał obowiązki sędziego Sądu Rejonowego w [...], w tym wynikające z pełnienia funkcji Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego tego Sądu. Ponadto Pan M.B. stale podnosi swoje kwalifikacje

uczestnicząc w różnego rodzaju szkoleniach zawodowych”.

Jednocześnie KRS wyjaśniła, że w jej ocenie „pozostałe osoby uczestniczące w tej procedurze nominacyjnej, na podstawie zgromadzonych i ocenionych łącznie materiałów sprawy, nie posiadają wyższych kwalifikacji zawodowych od kandydata przedstawionego z wnioskiem o powołanie, co znajduje także odzwierciedlenie w wynikach głosowania Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...]”.

Krajowa Rada Sądownictwa analizując sylwetki kandydatów w zakresie kryterium ocen z wyższych studiów prawnych oraz ocen z egzaminu sędziowskiego, stwierdziła, iż kandydat przedstawiony z wnioskiem o powołanie - Pan M.B. - uzyskał najwyższą ocenę z egzaminu sędziowskiego (wynik bardzo dobry). Wprawdzie Pani M. Z. uzyskała wyższą ocenę ze studiów prawnych, a Pan M.U. tytuł doktora nauk prawnych, ale nie są to kryteria wyróżniające tych kandydatów z uwagi na niższe oceny z egzaminu sędziowskiego i wyższe poparcie środowiska sędziowskiego.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała także, że wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze nominacyjnej uzyskali jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...], jednakże Pan M.B. uzyskał najwyższe poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...].

W podsumowaniu Rada stwierdziła, że o wyborze Pana M.B. zdecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności jego różnorodne doświadczenie zawodowe, bardzo dobra ocena kwalifikacji oraz najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego.

Odwołanie od powyższej uchwały wniosła Pani M. Z., zaskarżając ją w części obejmującej nieprzystawienie skarżącej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] oraz w zakresie przedstawienia Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] sędziego Sądu Rejonowego w [...] M. B., wnosząc o uchylenie uchwały.

Zaskarżonej uchwale skarżąca zarzuciła naruszenia art. 33 ust. 1 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity

tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 976, dalej jako ustawa o KRS) przez:

- a) sprzeczną z prawem, dowolną oraz sprzeczną ze zgromadzonym materiałem dowodowym ocenę kandydatury odwołującej się na stanowisko sędziowskie,
- b) dokonanie oceny bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji,
- c) dokonanie oceny w oparciu o niezgodne z prawdą i ze zgromadzoną dokumentacją dane dotyczące kandydata M. B. w zakresie doświadczenia zawodowego kandydata oraz nieuwzględnienie doświadczenia zawodowego odwołującej,
- d) dokonanie oceny w oparciu o niejednakowe kryteria dla wszystkich uczestniczących w konkursie na wolne stanowisko sędziowskie,
- e) podjęcie uchwały w oparciu o pozaustawowe kryterium doboru kandydatów oraz w oparciu o sporządzoną na potrzeby postępowania ocenę kwalifikacji zainteresowanego dokonana przez KRS, a to naruszenie art. 60 i art. 32 Konstytucji RP.

Motywuując przedstawione zarzuty, skarżąca podniosła, że Rada nie zastosowała wobec wszystkich kandydatów jednolitych kryteriów wyboru i oceny, zaś w uzasadnieniu uchwały zawarła nieprawdziwe dane. Otóż bowiem, wbrew odmiennym twierdzeniom KRS, kandydat Pan M. B. posiada jedynie sześcioletnie doświadczenie w zawodzie sędziego. Skarżąca podkreśliła przy tym, iż posiada o 10 lat dłuższe doświadczenie zawodowe w wykonywaniu obowiązków sędziego. Od ponad 15 lat wykonuje swoje obowiązki zawodowe w Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w [...], do którego wpływają skomplikowane i wielotomowe sprawy. Z uwagi na wysokie obciążenie pracą, braki kadrowe w Wydziale oraz dużą odległość do siedziby Sądu Okręgowego, sędziowie orzekający w Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w [...] nie otrzymywali propozycji delegacji do Sądu Okręgowego w [...]. Skarżąca podkreśliła również, że w dalszym ciągu pogłębia swą wiedzę, ukończyła bowiem studia podyplomowe z zakresu prawa karnego materialnego na Uniwersytecie [...], odbyła staż w sądach niemieckich oraz od wielu lat uczestniczy systematycznie w szkoleniach organizowanych przez Krajową Szkołę Sędziów i

Prokuratorów. Pani M. Z. wskazała, iż uzyskała z ukończenia studiów wyższych ocenę bardzo dobrą, natomiast Pan M. B. dobrą plus. Dodała również, że wyniki jej pracy oraz ocena dokonana przez sędziego wizytatora są porównywalne wynikami i oceną uzyskana przez wskazanego przez KRS kandydata. Skarżąca podniosła także, iż materiały podlegające ocenie Zgromadzenia Przedstawicieli Apelacji [...] nie zostały udostępnione przed głosowaniem, zaś w trakcie omawiania kandydatur część sędziów, biorących później udział w głosowaniu, była nieobecna. Z przedstawionych wyżej względów, skarżąca uznała, iż naruszone zostały zasady równego traktowania oraz niedyskryminacji przy dostępie do służby publicznej.

W odpowiedzi na skargę skarżącego Rada wniosła o jej oddalenie w całości, jako pozbawionej uzasadnionych podstaw.

Krajowa Rada Sądownictwa uznała, podnoszone przez skarżącą zarzuty naruszenia art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 2 cytowanej ustawy, za bezpodstawne.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie KRS podniosła, że w trakcie procedury konkursowej kandydatura skarżącej i pozostałych kandydatów została szczegółowo omówiona przez zespół członków Rady, który dokonał analizy dokumentów dołączonych do zgłoszeń, ze szczególnym uwzględnieniem sporządzonej oceny kwalifikacyjnej, opinii przełożonych, rekomendacji, informacji dotyczących doświadczenia zawodowego, publikacji oraz opinii Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Apelacji [...]. Na tej podstawie zespół członków Rady postanowił rekomendować Pana M.B.. Następnie zespół członków Rady przedstawił na forum Krajowej Rady Sądownictwa sylwetki wszystkich kandydatów, zaś Rada po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, postanowiła podjąć zaskarżoną uchwałę, przedstawiając w jej uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia.

Rada zaznaczyła, że w odniesieniu do skarżącej uwzględniła, iż spełnia ona wymagania do powołania na stanowisko sędziego sądu okręgowego, legitymuje się ponad piętnastoletnim doświadczeniem orzecznictwem, które zdobyła jako asesor sądowy oraz pełniąc urząd sędziego Sądu Rejonowego w [...]. Skarżąca uczestniczyła w szeregu szkoleń oraz w 2009 r. ukończyła studia podyplomowe z zakresie prawa karnego z wynikiem bardzo dobrym. Pani M. Z. uzyskała dobrą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora ds. karnych, z której

wynika jej pracowitość, staranność i systematyczność połączona ze znajomością prawa karnego materialnego i procesowego, umiejętnością stosowania prawa w praktyce oraz dobry poziom orzecznictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że rekomendowany kandydat uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacji zawodowych oraz wyższe poparcie środowiska sędziowskiego. Rada wskazała przy tym, iż dłuższy staż orzeczniczy skarżącej, nie stanowił kryterium różnicującego kandydatury w stopniu decydującym o wyniku konkursu.

W ocenie KRS, krótszy staż pracy nie może dyskwalifikować kandydata, szczególnie, jeżeli posiada on wyższe od pozostałych kandydatów kwalifikacje i legitymuje się dodatkowo doświadczeniem dydaktycznym.

Rada oceniając wysoko kwalifikacje zawodowe wszystkich kandydatów wzięła pod uwagę wyniki głosowania Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], które to kryterium przemawiało na korzyść kandydata przedstawionego z wnioskiem o powołanie. Rada podkreśliła, że osoby kandydujące na stanowisko sędziego sądu okręgowego co do zasady posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, a o wyborze decydują niekiedy pojedyncze kryteria. Nieuzasadnione jest wówczas przedstawianie w uzasadnieniu uchwały poszczególnych uchybień kandydatów, bowiem byłoby to dla nich krzywdzące.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że w skardze skarżąca zwróciła uwagę na oczywistą omyłkę pisarską, polegającą na nieprawidłowym zsumowaniu okresów pracy rekomendowanego kandydata. W ocenie Rady, opisana omyłka miała wtórny charakter, gdyż nastąpiła po podjęciu przez Radę uchwały i została dokonana w części uzasadnienia następującej po prawidłowym przedstawieniu stażu pracy rekomendowanego kandydata, ponadto została sprostowana zarządzeniem Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa z 6 października 2016 r.

Ponadto, Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, iż skarżąca, mając, na podstawie art. 32 ust. 3 cytowanej ustawy, nieograniczony dostęp do materiałów postępowania, zgłosiła bezzasadne, a co najmniej spóźnione, gdyż wywiedzione dopiero w odwołaniu, zarzuty dotyczące przygotowania i przebiegu posiedzenia Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...]. Skarżąca nie

uprawdopodobniła swych twierdzeń i nie znajdują one odzwierciedlenia w treści protokołu Zgromadzenia.

Rada uznała, że w toku procedury konkursowej nie naruszyła kryteriów z art. 32 cytowanej ustawy, które stanowią rozwinięcie zasady równości wyartykułowanej w art. 60 Konstytucji RP. Przy określeniu wymagań związanych z objęciem stanowiska sędziego Sądu Okręgowego w [...] zachowana została bowiem weryfikowalność zastosowanych kryteriów, zaś uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie zawiera niedookreślonych kryteriów oceny i wyjaśnia motywy podjęcia decyzji z uwzględnieniem interesu wymiaru sprawiedliwości.

Krajowa Rada Sądownictwa nie podzieliła również twierdzeń skarżącej o ograniczeniu dostępu do służby publicznej, gdyż w jej ocenie dla zachowania standardów konstytucyjnych i prowadzenia postępowań w sposób niedyskryminujący wystarczające jest stosowanie jednolitych kryteriów oceny kandydatur w ramach jednej sprawy, co w niniejszej sprawie miało miejsce i zostało omówione w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne, aczkolwiek nie wszystkie przywołane w jej treści argumenty zasługują na akceptację.

Podzielając zapatrywania przedstawione w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2016 r. (III KRS 33/16 - również dotyczącego uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 czerwca 2016 r.), Sąd Najwyższy w niniejszym składzie wskazuje, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie pozwala na uznanie, że Rada, przy ocenie kandydatur skarżącej oraz zwycięzcy postępowania konkursowego, rzeczywiście wypełniła wymóg wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, przy zastosowaniu przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów.

W sytuacji bowiem gdy kilka osób ubiega się o jedno wakujące stanowisko sędziowskie, obowiązkiem Krajowej Rady Sądownictwa jest wyjaśnienie, jakie kryteria ocenne brała pod uwagę przy wyborze najlepszego - jej zdaniem - kandydata pretendującego do objęcia tego stanowiska. Zakres rozważań Krajowej

Rady Sądownictwa poświęconych analizie pozostałych kandydatów może być różnicowany w zależności od okoliczności konkretnego przypadku, przy czym – co istotne - powinien on być szerszy i bardziej wnikliwy w stosunku do kandydatów na wyższe stanowisko sędziowskie o zbliżonej sytuacji faktycznej, lokujących się blisko granicy rozdzielającej kandydatury „zwycięskie” od „przegranych” (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10, LEX nr 678015 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2015 r., III KRS 25/15, niepublikowany), zwłaszcza gdy liczba uczestników postępowania konkursowego jest niewielka (jak w niniejszej sprawie), zaś poziom kwalifikacji zawodowych kandydatów jest wysoki i porównywalny. Wówczas należy oczekiwać, by KRS w sposób bardziej szczegółowy (wykluczający zarzut dyskryminacji lub arbitralności) przedstawiła zasadnicze motywy, jakimi kierowała się przy wyborze rekomendowanego kandydata i pominięciu pozostałych uczestników postępowania.

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały wykazuje istotne rozbieżności pomiędzy ustaleniami faktycznymi, a motywami jakimi kierowała się Krajowa Rada Sądownictwa przy wyborze rekomendowanego kandydata. W pierwszej kolejności należy wskazać na rozbieżności w długości stażu orzeczniczego wybranego kandydata. Krajowa Rada Sądownictwa, co prawda sprostowała zaskarżoną uchwałę w tym zakresie, jednakże uczyniła to już po wniesieniu przez skarżącą odwołania. Nie daje to podstaw dla obrony założenia, że błędne uwypuklenie dziesięcioletniego stażu orzeczniczego wybranego kandydata nie miało istotnego znaczenia dla wyboru dokonanego przez Radę. Gdy zaś uwzględni się sprostowanie przy weryfikacji zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 cytowanej ustawy, to tym bardziej powstają poważne wątpliwości, co do wykonania przez Radę obowiązku wynikającego z tego przepisu, skoro wybrano kandydata o zdecydowanie krótszym stażu orzeczniczym. Rada może oczywiście to uczynić, przy przedstawieniu odpowiedniego uzasadnienia. Wymogu tego nie spełnia przedstawione w odpowiedzi na odwołanie stwierdzenie, że staż orzecniczy kandydatów nie stanowił kryterium różnicującego.

Ponadto, Rada wskazuje w uchwale, że przy dokonywaniu wyboru kierowała się oceną kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, chociaż z uzasadnienia uchwały nie można wywnioskować dlaczego kwalifikacje zawodowe wybranego

kandydata (niewątpliwie bardzo dobre) są lepsze od pozostałych kandydatów, w tym skarżącej. W ocenie Sądu Najwyższego, uzasadnieniu zaskarżonej uchwały brakuje odpowiedniej transparentności, co wskazuje na przekroczenie granic swobodnego uznania w przedmiotowej procedurze konkursowej. Krajowa Rada Sądownictwa nie zastosowała dostatecznie przejrzystych kryteriów oceny kandydatów, gdyż uzasadnienie uchwały nie precyzuje, na czym KRS opiera twierdzenie, że wybrany kandydat posiada „większe i bardziej różnorodne doświadczenie zawodowe”.

Trzeba zatem wskazać, iż w treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały brakuje:

- określenia elementów, które uprawniałyby do wniosku, że „doświadczenie zawodowe” rekomendowanego kandydata w jego dotychczasowej pracy, mimo krótszego stażu orzeczniczego od skarżącej, rzeczywiście jest bardziej różnorodne i większe;

- zestawienia elementów tej oceny z odpowiednimi informacjami dotyczącymi pozostałych kandydatów biorących udział w procedurze konkursowej (w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały w sposób szerszy omówiono - w stosunku do pozostałych kandydatów - kryteria które, co zostało przez KRS wyraźnie zaznaczone, nie decydowały o wyborze, zaś kryteria wymienione jako rozstrzygające, omówiono w sposób ogólny i hasłowy, bez jakiegokolwiek rozwinięcia).

Z tych względów konstrukcja uzasadnienia zaskarżonej uchwały uniemożliwia Sądowi Najwyższemu przeprowadzenie jej właściwej kontroli, zarówno w aspekcie dopełnienia przez KRS obowiązku rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, jak również oceny zasadniczych powodów, dla których kandydatura skarżącej jest gorsza – w aspekcie kryteriów decydujących o dokonanym wyborze – od wybranego kandydata, zwłaszcza że wszyscy kandydaci przeszli procedurę kwalifikacyjną, otrzymali pozytywne opinie kwalifikacyjne, mają istotny staż orzecniczy i inne osiągnięcia.

Nie można przy tym stawiać KRS zarzutu, iż nie uwzględniła naruszeń procedury oceny kandydatów przeprowadzonej na posiedzeniu Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], które odbyło się w dniu 22 kwietnia 2016 r.,

skoro skarżąca twierdzenia w tym względzie przedstawiła dopiero w odwołaniu od uchwały KRS z 21 czerwca 2016 r. Trafnie przy tym zauważa Krajowa Rada Sądownictwa w odpowiedzi na odwołanie, iż określony wyżej zarzut nie został przez skarżącą nawet uprawdopodobniony. Skoro zaś zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w treści protokołu Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], to nie wystąpiły podstawy do kwestionowania oceny kandydatów przeprowadzonej przez organ samorządu sędziowskiego.

Jednocześnie jednak, bez stosownego uzasadnienia przez Radę dokonanego przez nią wyboru, nie można - w ramach kognicji przysługującej Sądowi Najwyższemu na etapie postępowania odwoławczego - rozstrzygnąć, czy ostatecznie zastosowane przez Krajową Radę Sądownictwa kryteria oceny uczestników postępowania odpowiadają konstytucyjnym zasadom demokratycznego państwa prawa, równego traktowania i równego dostępu do służby publicznej, wyrażonym w art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2015 r., III KRS 24/15, LEX nr 2008677).

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy z mocy art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 cytowanej ustawy, orzekł jak w sentencji.

kc